

Ting, som dette Parti arbejder for; det skal villig erkendes. Det er for det første Opfyldelsen af de Formaal, som Partiet har sat med Hensyn til Samfundets hele Ordning, og dernæst er det bedre Kaar for de smaatstillede. Men medens Partiet arbejder for sig alene paa det første, saa er Forholdet med Hensyn til Arbejdet paa det sidste, at forbedre smaatstillede Folks Kaar, dette, at der tillader baade Højre og Venstre sig vist at være med, og jeg tror ogsaa, Tiden har vist og fremdeles vil vise, at i den Henseende staa de andre Partier ikke meget tilbage for Socialdemokratiet. Og som jeg tillod mig at bemærke før, er det foreliggende Forslag i Virkeligheden for en stor Dels Vedkommende kun en Forøgelse af Lønnings-satserne, og, som jeg sagde, det er ganske det samme, enten man siger, at en Mand, der hidtil har haft 800 Kr., skal have 100 Kr.s Tillæg, eller man siger, at han fremtidig skal have 900 Kr. Men derimod er der jo for en Del Lønningsklassers Vedkommende foreslaaet en Lønningsforbedring i Form af et forøget Alderstillæg. Paa det Punkt er der altsaa en Forskel i Maaden, hvorpaa Lønningen skal forbedres. Nu er det saa, at naar der er fastsat Lønninger af forskellige Størrelser for forskellige Embedsmænd, saa ere de i sin Tid fastsatte saaledes, at de vare en passende Betaling for Arbejdet og for den Stilling, denne Mand indtager ved sit Embede. Naar nu Levefoden forandres — og det er jo den væsentligste Aarsag til, at Lønninger, der ere fastsatte i tidligere Tid, ikke vedblivende slaa til — saa bliver det naturligt, ikke alene at forøge Lønningerne for de nederste Trin, men ogsaa at gaa højere op med Lønningsforøgelsen; det er indlysende. Men selvfølgelig skal man først og fremmest — og det paaskønner jeg ogsaa meget, at dette Forslag har gjort — sørge for, at de, der kæmpe haardest for Tilværelsen, faa saa meget, at denne Kamp kan blive dem mindre haard. Det kan ikke nægtes, at den Omstændighed, at Forslaget for nogle af de Lønningsklasser, for hvem der er foreslaaet bedre Kaar, gaar ud paa, at det sker ved at der lægges et nyt Alderstillæg til i Lønningen, har til Følge, at en stor Del af Funktionærerne kunne rykke op og altsaa faa bedre Kaar, men derimod ville jo de yngre paa de lavere Lønninger ikke faa godt af denne Lov. Naa, det vil der maaske kunne bødes paa ved det Forslag, som den ærede Minister i Gaar bebudede, at Regeringen snart fremkommer med, men det kan ikke næg-

tes, at Forholdene ere noget ulige. Saaledes vil f. Eks. en langt større Del af Trafikassistenterne faa godt af Loven end f. Eks. af Kontorassistenterne, men der kan jo maaske ændres paa dette Forhold ved videre Behandling, hvis Forslaget ikke forinden er afgaaet ved Døden. Derimod er der en Klasse, jeg vil bede om maa komme med i Forslaget, og det er Stationsbudene. Der oplyses i Anmærkningerne, at Stationsbudene og Stationskarlene ikke ere medtagne her, og for Stationskarlenes Vedkommende anser jeg det ogsaa for ganske naturligt, det er jo yngre Folk, der saa at sige ere paa Prøve. Hvad Stationsbudene, hvoraf der er en 110 Stykker, angaar, begrundes det, at der ikke er stillet Forslag om Lønningsforbedring for dem, med, at deres Stilling er at betragte som en Retrætepost for ældre, svagelige Folk fra andre Stillinger under Statsbanerne. I saa Henseende vil jeg dog bemærke, at Stillingen som Stationsbud jo ikke i de senere Aar, saa vidt mig bekendt, er undergaaet nogen Forandring i Karakter, tværtimod, der er kommet en hel Del yngre Folk til i de senere Aar. Naar man altsaa, den Gang man gav Loven, mente, at en Betaling af 720 Kr. var passende — i Byerne have disse Folk tillige Opholdstillæg — og man nu begrunder det foreliggende Forslag med de forandrede Forhold og altsaa erkender, at Folk maa have mere at leve af i disse Stillinger, saa undrer det mig egentlig, at man ikke har taget Stationsbudene med, thi hvis en Lønning af 720 Kr. den Gang var passende — og det er jo ogsaa saadanne smaa Lønninger, der ogsaa findes i andre Stillinger — saa maa ogsaa Forholdene lige saavel være blevne vanskeligere for disse Folk som for andre. Det er naturligvis ganske rigtigt, som der staaar, at disse Stillinger ere Retræteposter for ældre, svagelige Folk; dette vil jo sige, at naar en Mand er kommen til Skade i Jernbanernes Tjeneste, eller naar en Mand ikke længere kan udføre en Tjeneste, der kræver Bevægelighed, saa ansættes han som Stationsbud. Men der er jo en Mængde Stationsbude, som ere raske og rørige Folk. Der findes lige saa mange i Alderen mellem 20 og 30 som i Alderen mellem 60 og 70 Aar, lige saa mange mellem 30 og 40 Aars Alderen som mellem 50 og 60 Aars Alderen. En stor Mængde af disse Stationsbude maa jo gøre Tjeneste flere Timer om Dagen, deres Hovedtjeneste er jo at afmærke Billetter, det er i alt Fald en Del af deres Tjeneste, men en stor Del maa jo i flere Timer gøre Tjeneste ved